

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI. бр. 154 (1447) | Търново, събота, 24 декември 1960 г. | Цена 20 ст.

ДА НЕ СТИХВА РАБОТАТА НА СЕЛО!

Труженците от селското стопанство в окръга тази година работиха усърдно, добре се грижиха за селскостопанските култури и животните и прибраха богати плодове от своя труда. Сега голяма част от кооператорите и механизаторите са вече свободни. Хубавите есенни и зимни дни обаче могат успешно да се използват за редица полски работи, от които до голяма степен зависи изпълнението на плана в селското стопанство през 1961 година. Традицията, създадена от две-три години насам да се ангажират масово кооператорите през зимата, трябва сега да се възстанови. Работата има много.

В окръга за 1961 година се предвижда значително увеличение на зеленчукопроизводството както за износ, така и за консумация и преработка в промишлеността. Това налага още отсега да се вземат бързи мерки за намереното засяване и правилното отглеждане на зеленчуците в парниците и за ранното производство. Заработили се отсега добре, създаде ли се стегната организация при почистване на парниците, извозването на оборския тор, засяването на семената и т. н., успехите ще са несъмнени.

Много още има да се прави за подобряване на напояването и усвояването на новите поливни площи. Сега е най-благоприятното време да се извърши ремонт на съоръженията, помпените станции, да се почистят каналите. В района на държавните напоятелни системи в Павликени и Свищов, както и в ТКЗС, има 1,154 км канали за почистване, а само отделни стопанства като Ресен, Алексиев, Павликени имат по 100—120 км. Не бива да се допускат случаи като тази година, когато започне поливният сезон, тогава да се почистват каналите. Наложително е да се извърши основно и текущо подравняване на много площи. Наред с това, в окръга има за довършване 35 мелiorативни обекта — малки язовири, помпени станции и водоеми. В напоятелните полета на тези и други мелiorативни обекти трябва да се прокарат 35 км канали. Всичко това изисква

от управителните съвети да вдигнат хората на крак, на ударна работа.

Зимата е много благоприятно време за подобряване състоянието на ливадите и пасищата. В окръга има 254,000 декара ливади и пасища. До пролетта те трябва да се почистват от камъни, тръни, да се нагорят и се приведат в културен вид. За пример в това отношение трябва да се посочат кооперативните стопанства в Драгомирново, Килифарово, Церово кория, които вече почиства по 1,000—1,500 декара ливади и пасища.

Много работа има и в овоцните градини, дърветата в които трябва да се почистват, варосат, напръскат срещу болести и неприятели. Досега в окръга са почиствани 124,000 овоцни дървета, варосани 180,000 и напръскани 100,000 овоцни дървета. Има кооперативни стопанства, обаче, като тези в Златарица, Кесарево и др., които не са започнали есенно-зимните работи в овоцните градини. Общо в окръга са засадили едва 35 на сто от предвидените овоцни дървета.

Голяма част от силите на кооператорите трябва да се насочат и към подготовка на почвата за засяване както в горския фонд, така и на земите на кооперативните стопанства. В редица стопанства не е окосена почвата в насажденията.

Цялата тази поредица от задачи изискват от общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС в окръга да съумеят да ангажират в тяхното изпълнение силите на колкото се може повече кооператори. Опит в това отношение не липсва. Следва този опит пълно да се използва, като още в близки дни кооператорите се насочат предимно към ония мероприятия, които ще дадат ефект, ще увеличат производството през 1961 година. Следва да се въведе строг контрол, като трудовете се начисляват за действително извършена работа.

Всеки благоприятен час и ден е ценен. На работа, за осигуряване на добра основа за изпълнение на плана за селскостопанската продукция през 1961 година!

На думата — с чест

Кооперативното стопанство в с. Моравя произведе и предаде през 1960 година големи количества месо и се нареди на първо място в района на Месо комбината — Свищов.

Така моравските животновъди изпълняват с чест обществения си

КОМУНИСТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

☆ Вчерашната окръжна теоретическа конференция ☆

Решението на борбата на Окръжния комитет на Партията за организиране на окръжна теоретическа конференция на тема: „Комунистическото възпитание на трудещите се в процеса на борбата за изпълнение на производствените планове“ се посрещна с радост от партийните комитети и организации в окръга. Месеци наред в почти всички градове и села се организираха различни мероприятия. Много партийни организации, профорганизации, комсомолски дружества и организации на Отечествения фронт уредиха лекции, беседи, програми на естрадни и самодейни колективи, срещи с първенци, предавания по РТЦ, читателски конференции, теоретически конференции, обсъждания на филми и книги, свързани с подготовката на теоретическата конференция и с комунистическото възпитание на трудещите се.

Окръжният партийен кабинет изпрати голям брой библиографски справки, тезиси, материали за беседи и доклади в помощ на партийните организации и комитети. Градският комитет на БКП в Свищов извърши голяма работа. Общинските комитети на БКП в Полски Тръмбеш, Полски Сеновец, Масларево и други пълно подготвиха и подготвят теоретически конференции и вечери на въпросите и отговорите по комунистическото възпитание. Тази многостранна дейност бе в тясна връзка с осъществяваната

борбата на стопанските задачи, с широкото разгаряне на социалистическото съревнование и разпространяването на новите почини, на целия опит в промишлеността, транспорта, строителството и селското стопанство. Много ярък израз на по-расналото социалистическо съзнание на работническата класа в окръга е непрекъснато увеличаващ се брой на бригадите за образцов социалистически труд и на бригадите за ударен комсомолски труд.

Така подготвяната от м. май насам окръжна теоретическа конференция се състоя вчера. За комунистическото възпитание на трудещите се в процеса на изпълнението на производствените планове на конференцията говори др. Борис Иванов, преподавател в Софийския държавен университет. Той подчерта, че без комунистическото възпитание не можем да изградим новия човек на социалистическото и комунистическото общество.

Възпитанието, изтъкна той, е особена страна от живота на хората, особена обществена дейност, възникнала заедно със зараждането на човешкото общество, развило се съобразно с икономическите, културните и политическите изменения на обществото, съобразно с класовата диференциация на същото.

Като изтъкна историческата роля на възпитанието, той подчерта, че комунистическото възпитание винаги е служило, служи и ще служи, като оръжие в ръцете на работническата

класа в борбата против съществуващата буржоазна класа за установяване на диктатура на пролетариата и построяването на социалистическото и комунистическото общество.

Посочвайки основната цел на комунистическото възпитание — всеобщо развитие на личността в социалистическото и комунистическото общество — другарят Борис Иванов се спри на съставните части на същото: умствено, правствено, естетическо и физическо възпитание на трудещите се, като разгледа подробно всяка една от тях.

В заключение той говори за пътищата на правилното комунистическо възпитание, като на първо място постави марксистко-ленинската просвета на трудещите се — всеки работник, трудец се да бъде наясно за развитието на страната. Посочи още правилното възприемане на нашата социалистическа действителност, въздействието на нашето богато революционно минало, ролята на литературата и изкуството, на киното за естетическото и нравственото възпитание на хората. Изграждането на социалистическото съзнание, каза той, е условие за ускорено икономическо развитие на нашата Родина.

Изказалите се 15 присъстващи на конференцията се сприха на различни моменти от работата по комунистическото възпитание.

Тотю Стойчев, окръжен прокурор, говори за семейството в буржоазното и социалистическото общество. Засегна и въпроса за посегателството на социалистическата собственост. За продължителната и последователна работа на партийната организация при пристъпването в Свищов за възпитанието на пристъпниците работници говори Атанас Петронеску. Иван Пишманов от ОСПС — Търново се спри на ролята на профсъюзите за комунистическото възпитание на трудещите се.

На въпроса за естетическото възпитание се спри Шели Сиравкова, зам. директор на Втората политехническа гимназия в Търново, а Беньо Гърбов, зам. секретар на Общинския комитет на БКП в Сухиндол говори за използването на народните обичаи и традиции за възпитанието на трудещите се.

Накрая секретарят на Окръжния комитет на БКП Цоню Цонев, който ръководеше конференцията, призова и за бъдеще въпроса за комунистическото възпитание да стои като основна задача на партийните организации в окръга.

С ЛИЦЕ КЪМ ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ МОЩНОСТИ

☆ Научна икономическа конференция на Градския комитет на БКП — Търново ☆

Напоследък Търновският градски партисен комитет отделя все по-голямо внимание на техническия прогрес, съчетавайки теоретическите положения с практиката на предприемача. С помощта на научни работници се разработват въпроси, които намират практическо приложение и съдействуват за превръщането на предприемача в здрав икономически единич.

Така в продължение на повече от три месеца в промишлените предприятия на града под ръководството на партийните организации трудовите колективи се запознават с основните теоретически предложения, залегнали в темата на подготовяната научно-икономическа конференция. Пътница за по-пълно използване на производствените мощности и работното време в промишлеността и потърсиха резервите в своите предприятия. На открити партийни събрания и колективни

приежа мероприятия за най-рационално използване на производствените мощности и работното време.

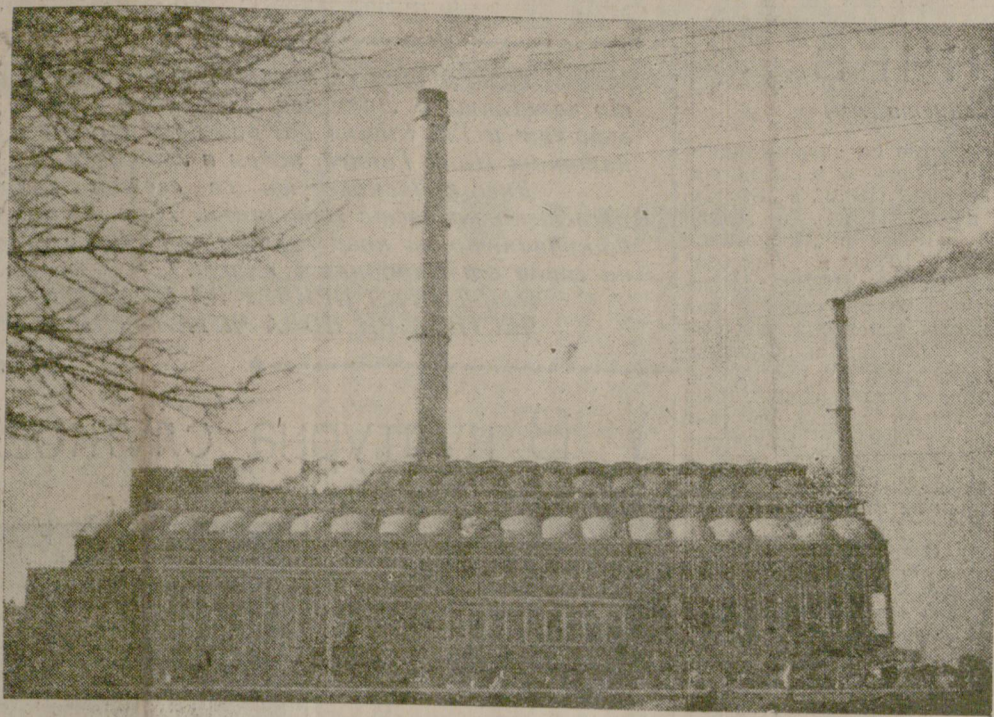
Хубав завършек на полезното начинание бе състоялата се зачера в салона на новата поща научно-икономическа конференция с представители на партийните организации, инженерно-технически кадри, на стопанския, профсъюзния и комсомолския актив. Професор Васил Ранков от Висшия институт за народно стопанство — Варна научно обоснова голямото значение на пълното използване на производствените мощности, като се позова на примери от дейността на някои предприятия в града. Изказванията на участниците в конференцията показваха, че в предприятията проблемите на социалистическата икономика и по-конкретно проблемите, свързани с използването на производствените мощности, достатъчно разнообразни и комплицирани,

се изучават по-системно и задълбочено. А това налага отряжение върху изпълнението на производствените програми.

Ценни препоръки на съвещанието даде и професорът от ВФСИ — Свищов Тотю Тотев.

Като изтъкна необходимостта от по-пълно изучаване на производствените мощности, първият секретар на Градския комитет на БКП Радул Минчев каза, че през годините на Третата петилетка промишленото производство в града се е увеличавало не само чрез нарастването на основните фондове, но и по линията на по-пълно и рационално използване на съществуващите производствени мощности. Той призова всички да участвуват в разясняването на плана за 1961 година и по-сочи, че подготовката за новата производствена година в града ще покаже най-добре какви са практическите резултати от конференцията.

ПРЕЗ 1961 г. В РОДИНАТА УСИЛЕН ГРАДЕЖ

На снимката: Изглед от комплекса „Марица-Изток“

БТА—Пресфотото

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

☆

С капиталните вложения, предвидени в народостопанския план за 1961 година за промишлеността, се осигурява изграждането и въвеждането в действие на новите производствени мощности, предвидени за 1961 година. Освен това с тези капиталовложения ще продължи строителството на крупните национални обекти, които ще влязат в действие през следващите години, като: металургичния комбинат „Кремиковци“ с мощност 1 млн. тона годишно прокат; разширението на металургичния завод „Ленин“, с което ще се увеличи неговата мощност на 600 хиляди тона прокат годишно; Оловно-цинковия комбинат в Пловдив с мощност 40 хиляди тона годишно олово, 30 хиляди тона цинк и 60 хиляди тона сярна киселина; минно-обогатителния комбинат „Медет“ с мощност 8 млн. тона годишно руда; Азоткаторния завод в Стара Загора с мощност 300 хиляди тона азотни торове; Целулозния комбинат в Бургас с мощност 28 хил. тона целулоза и 27.5 хиляди тона хартия; ТЕЦ „Марица — Изток“ с мощност 800 мегавата; БЕЦ „Кърджали“ — 107 мегавата; БЕЦ „Ивайловград“ — 114 мегавата; язовир и БЕЦ „Хитон-Ивановци“ с мощност 120 мегавата и много други.

Строителството на Металургичния комбинат „Кремиковци“ край София ще се извършва изключително със сглобени елементи. Усилено се изгражда централната строителна база — огромна строителна база, която заема 600 декара площ и ще произвежда за нуждите на комбината два милиона и 500 кубически метра бетонови разтвори и сглобяеми елементи. На снимката: Общ изглед от централната строителна база на Металургичния комбинат „Кремиковци“.

БТА—Пресфотото

Всяко забавяне е вредно!

Капиталното строителство през 1961 година за окръга изисква сериозна предварителна подготовка, без която не бива да започва първият работен ден от новата година. Въпреки добрия стремеж на строителите, те не чувствуват готови. Има реална опасност основите на новите обекти да се започнат по-късно от определените дати по плана на инвеститорите.

На 12 нови и преходни обекти все още няма пълни проектно-метни документации на стойност 6,894,757 лева. Строителната организация би следвало да ги има от Окръжната проектантска организация и от отдел „Строителен“ при Окръжния народен съвет още преди 5—6 месеца.

За съжаление има и такива обекти, за които няма нито проектно-метни, документация, нито работни планове, какъвто е случаят с разширението на ДЗЗ — Г. Орхановца, ДКН „Република“ — Свищов, корекцията на р. Янтра край с. Ра-

даново, детски ясли, лекарство снабдителна база и други в Търново. Дори обекти като Двухен блок № 8 и блок „Вайкал“, започнати от началото на тази година, още нямат всички документации.

Без осигуряване с проектно-метните документации — още отсега е нарушена желаната ритмичност, затруднено е до голяма степен снабдяването с нужното количество материали, осигуряване с работници и ръководители за всеки строеж и т. н. Тази трудност незабавно трябва да разреши отдел „Строителен“ при Окръжния народен съвет и Проектантската организация. Окръжната строителна организация с право иска да бъде наясно с всяка задача и да организира отсега силите си за равномерна работа.

Пет—шест дни остават до новата производствена година, а още една голяма пречка има пред строителите. За 36 обекта няма дадени етапни сметки, с което се осуетява срочното сключване на договорите и планирането на материалите. От Проектантската организация сега зависи дали ще ги изготвят през първата десетдневка на януари или ще се наложи задържане за цял месец.

Една досадна грешка от миналите години се повтаря и сега при проектирането. Например, от плановите на Строителната организация вече отпадат 2 жилищни блока, но на проектантите това не е известно и там усилено се работи над документациите и чертежите за блоковете. Защо се губи време? През цялата година проектантите работиха може би над 200 задания, а това, което от 1 януари ще се започне, е съвсем ново за тях. Инвеститорът може по-отрано да уточни всички обекти, за да се избегнат сегашните неспособности и изкъвания.

Остават броени дни, а трябва да се помисли за жилищното строителство и за всички обекти, които ще се строят със средства от самооблагането, защото и те не са в готовност с проектно-метните документации и т. н.

А. ГРОЗАНОВА

Съобщават ни от Бутово:

НАСТЪПНИ ПРОМЯНА

Напоследък на някои под-обекти от разширението на керамичната фабрика „Бъдеще“ в Бутово се почувствува известно напрежение и ускоряване на темпото. Колеранното и глиноприемното помещения са вече завършени, с изключение на това, че не са поставени стъклата.

В машинното отделение започна монтирането на двете вакуумпреси. Едната е доставена от Съветския съюз, а другата е изработена в завод „Червена звезда“ в с. Дебелец. Успешно се работи по монтажа на технологичната уредба. Очаква се

до края на годината да бъдат окончателно завършени заедно с вентилаторите. Приключено е с почти всички външни и вътрешни мазилки и бетонови настилки, освен в машинното помещение.

За направата на пътищата пристигна валик, обаче още не е доставен достатъчно чакъл за настилка.

От няколко дни е започнато и изправянето на бетоновите стълбове за електрическата инсталация.

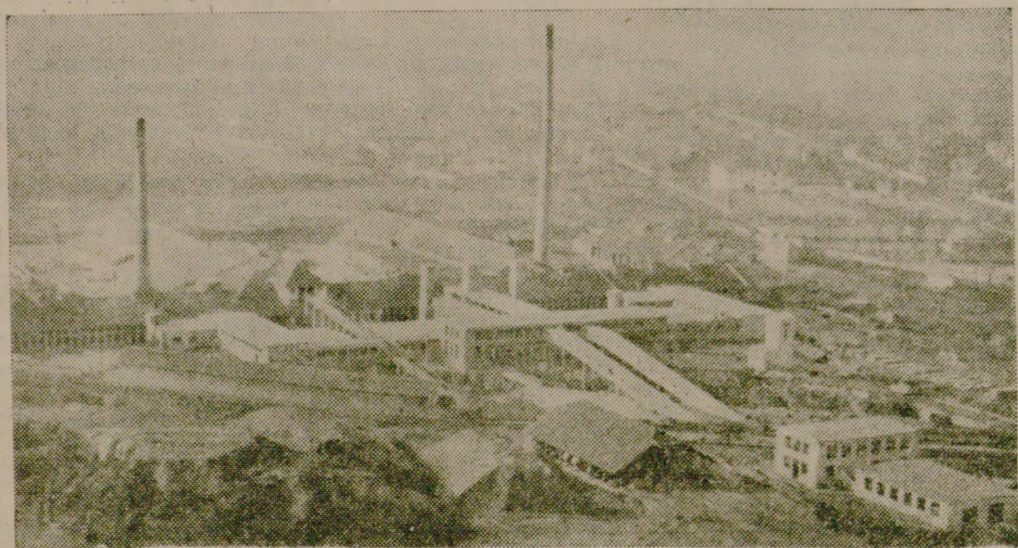
В труда особено се проявяват бригадата на Борис Кабакчиев — винаги е готова да се

притече в помощ на изоставащите участъци. Изпълнението на нормите от всеки в бригадата се движи между 145 и 150 на сто.

Необходима е по-стегната работа при строежа на склада за въглища и естакадата. По-скоро трябва да се докара краен за вдигане на покривните бетонови ребра.

Последните дни на месена трябва да бъдат обвиели за ударни дни, за достойно посрещане на Нова година.

П. Балканджиев

Общ изглед на керамичната фабрика в с. Бутово и разширението ѝ.

Снимка: М. Николов

ИЗ БОГАТОТО КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО НА ЛЯСКОВЕЦ

Ленинската „Искра“

(По случай 60 години от излизането на брой първи)

ЦАНИ ГИНЧЕВ

(125 години от рождението му)

Навършват се 125 години от рождението на един от най-самобитните възрожденски и следователно наши писатели — Цани Гинчев.

Родният град на Цани Гинчев — Лясковец — бил през първата третина на миналия век вече будно българско средище с школа, в която е учителствувал патриотът Максим Райкович, сподвижник на Неофит Бозвели. Тук получава началното си образование и Цани Гинчев. Върхът на науката в Лясковското училище е изучаването „по вода“ Буквар, Наутици, Псалтир, Апостол и Светци. Непредължително време Гинчев учи в Търново при известния народен учител Никола Михайловски, след което започва трудният, но поучителен път на гурбетчията градинаря във Влашко и Сръбско.

Макар и изнурен от непосилния труд в бахтата край Белград, Цани Гинчев четири години следва гимназиалния курс в столицата на свободна Бразилска Сърбия. Тук той се среща и обличава с воя на българската революционна емиграция. Той се вдъхновява от стиховете на токущо излезли „Горски пътници“:

Народ кой своя правда желае
мила свобода и прелюбезна
тържесва с оръжие да я доведе!
С жертва голяма и скъпоценна!

През 1858—59 година Цани Гинчев е в Одеса и живее в една квартира с Раковски. Тук двамата си сътрудничат при съставянето на „Поназалет“ — а.

От 1860 до 1862 година Гинчев е волнослушател по естествено-исторически науки в Киевския университет. Тук придобива своята вяра в могъществото на науката и своите народническо-просветителски възгледи. До Освобождението Цани Гинчев е учител из много краища на поробеното отечество, бива арестуван по време на Априлското въстание, а руските освободителни войски посрещат в Търново пак като учител, токущо излязъл от затвора.

Името на Цани Гинчев е до

— Поназалет бе установено, че Цани Гинчев е роден през 1835 г.

бре известно на съвременниците му. То се появява в „Париградски вестник“ (1860), в „Българска пчела“ (1864), в „Общи труд“ (1868), в „Периодично списание“ (1871), в „Училище“ и „Македония“ (1872) под подписи за културни събития, под фолклорни материали, под статии на училищни и общообразователни теми, под оригинални и преводни стихотворения. През 1870 година излиза на свят Гинчевият сборник „Български бащи“, баладата „Две тополи или чекидана срещи“ (1872) и „Училище за земледелието“ (1874).

След Освобождението народният учител и книжовник е по-следователно — председател на Окръжния съвет в Търново, депутат в Учредителното събрание, окръжен управител в Оряхово, училищен инспектор. След тридесетгодишна учителска дейност през 1893 година минава в пенсия и се отдава изцяло на литературна дейност. Цани Гинчев умира през 1894 г.

Цани Гинчев редактира и издава в Търново след Освобождението списанието „Труд“, в което публикува най-значителните си произведения: повестите „Ганчо Косерката“, „Зиналата стена“ и „Сватба“. Автор на статии статии — изследвания из народното творчество и етнографията, езикови проучвания, научно-популярни беседи и пр.

Най-значително творческо дело на Цани Гинчев са неговите повести, които и до ден днешен не са изгубили своята реалистична сила и поетична свежест.

„Ганчо Косерката“ и „Зиналата стена“ са страници от народния епос, от борбата за национално осъзнаване в началото на 19-то столетие. „Ганчо Косерката“ бе издаден през 1942 година от покойния наш литературен критик и историк Божан Ангелов. „Зиналата стена“ и „Сватба“ излязоха от печат през 1955 година. Предстои ново издание на „Ганчо Косерката“. За новите поколения „Ганчо Косерката“ и „Зиналата стена“ остават непрескваци извори на борческо патриотично вдъхновение.

В. ГАНЕВ

Тази година се навършиха 90 години от създаването на народното читалище в Лясковец. Успоредно с тази славна годишнина се навършват и 125 години от рождението на известния учител, писател и патриот Цани Гинчев, роден в Лясковец.

Днес в Лясковец ще се състои голямо културно тържество, посветено на двете годишнини. Това тържество ще се отпразнува с откриването на нова голяма читалищна сграда, изградена в центъра на града от Народната власт.

НАЙ-ТОПЪЛ ПРИВЕТ ЗА ПРАЗНИКА, ЛЯСКОВЧАНИ!
ЧЕСТИТА ВИ НОВА ЧИТАЛИЩНА СГРАДА!

В културна служба на народа

В зората на възрождането на българския народ, Лясковец със своя основен поминък градинарството заема особено положение сред околните селища като вносител на революционни идеи, култура и просвета. Още в 1832 година в Лясковец се открива българско училище.

В 1862 година се открива първото класно училище, а в същата година потегля чета от 70 момчета в Хаджи Станевата буна.

През 1863 година се създава в Лясковец градинарско еснафско дружество, което събира суми „за обща полза и които се умоят за образованието на населението“. В началото това дружество не е проявило особена дейност, защото чорбаджиите му предписвали бунтовнически характер. На 15 февруари 1870 година основателите се събрали и възобновили дейността му. В същата година (1870) на 12 юли и училището при църквата св. Никола е поставено началото на читалище в Лясковец. Оттогава и досега читалището и Лясковец измина дълъг път на развитие.

На 24 декември 1871 година е изнесено първото театрално представление. Била представена пиесата „Многострадалната Геновева“, по време на което от артистите е излята свобода. Къде си върна ти любов народа“ в присъствието на Горнооряховския мюдюрин. В продължение на пълни 90 години читалището разви огромна културно-просветна дейност. В духа на революционните идеи, проникнали чрез будните и патриотични градинари в епохата преди освобождението, то буди националното съзнание и разнася революционния дух в населението. Прогресивното и будно учителиство, като традиция, от възрожденското минало до днес, е изграждало самодейни колективи, които разнасят от сцената на читалището прогресивната мисъл в Лясковец и околните селища. Представленията на театралната самодейност са посещавани още в турско от населението в околните села и градове. Наситени с революционна мисъл и социална правда, тези представления са били истинско откровение за народа.

След Освобождението в 1877 година читалището устоява на всички бури в борбата за народно добруване. От сцената му се разнася прогресивната мисъл на руските писатели Чехов, Аверченко, Толстой, Островски и др. Изнесени са пиесите на Шилер, Ибсен, Хауптман. В периода на вяршен революционен терор на сцената на читалището са изнесени пиеси като: „Пътят на живота“ от София Беляя, „Аз убих“ от Морис Ростън, „Чуждото дете“ от Шаркин и др.

След Освобождението в 1877 година читалището устоява на всички бури в борбата за народно добруване. От сцената му се разнася прогресивната мисъл на руските писатели Чехов, Аверченко, Толстой, Островски и др. Изнесени са пиесите на Шилер, Ибсен, Хауптман. В периода на вяршен революционен терор на сцената на читалището са изнесени пиеси като: „Пътят на живота“ от София Беляя, „Аз убих“ от Морис Ростън, „Чуждото дете“ от Шаркин и др.

Сградата на читалището, построена в 1896 година.

През 1936 година при читалището в Лясковец прогресивната младеж основава светски а капелен хор. Непрекъснато хорът участва в културния живот на нашия град и разнася звуците на родната песен, песента на трудовия народ. В своята 25 годишна дейност той е изнесъл повече от 80 концерта в града и околните селища.

За дейността на читалището в Лясковец най-добре говорят цифрите. При основаването си то е имало 45 основатели, а днес обхваща почти цялото гражданство. Още в началото на своето съществуване читалището се снабдява с богата възрожденска литература, която прясната светлина и будила революционното съзнание в населението. Днес читалището притежава библиотека от 9.300 тома. Броят на неговите читателски списъци е увеличавал и през миналата 1959 година са били 1.570, а само за три месеца от настоящата година — 1.520. Раздадените книги на читателите растат, да до стигнат през настоящата година над 28.080 тома.

Салонът на читалището през миналото е бил трибуна на трудещите се за по-добър живот и социална правда. По време на железничарската стачка през 1913—19 година в читалищния салон редовно се изнасяха сказки за просвещаване гражданството в борбите на трудещите се. Даваха се задачи и събираха помощи за стачкуващите, организирани от Партията. От трибуна на читалището са говорили видни ръководители на Партията, като Георги Кирков, Хараламби Стоянов, Панайот Цивков, Христо Кабакчиев, Енчо Стайков и др.

След 9 септември 1944 година от сцената на читалището се възпява героичното ми

нало на нашия народ, възпитават се трудещите се за новия подвиги в изграждането на социализма и комунизма, в дух на любов и преданост към нашата героична БКП и народното правителство, в дух на вярност към международното комунистическо движение, във вярност към целия социалистически лагер, начело със СССР.

За тази огромна дейност на читалището спомогна и изградена още в 1896 година читалищна сграда, която през 1901 година изгара до основи и опожарява цялото културно и материално имущество на читалището. На следната 1902 година читалищната сграда наново е възстановена на същото място при същите размери.

През 1913 г. катастрофалното земетресение на 1 юни наново унищожава. Родолубивото лясковско гражданство през 1914 година наново възобновава своята любима читалищна сграда с уголемен салон, сцена и библиотека с читалня.

Подпомогнато от народната власт, в 1955 г. читалището основа и детска музикална школа за децата на трудещите се. Който днес брой 121 ученика с шест души преподаватели.

Под стрихата на тази свещена сграда се възпитават и израснаха достойни синове на нашата Родина, като Николай Усенлиев и Петър Карамчиев, които дадоха живота си за тържеството на социализма и комунизма.

Днес читалището в Лясковец следва традициите на своето минало, работи с всички сили чрез различните форми за просвета и култура, за претворяване в живо дело решенията на Партията за ускореното икономическо развитие на нашата страна.

Енчо ДОЧЕВ

председател на читалището — Лясковец

се силен удар и на международния опортюнизъм. Инак не е случайно, че „Искра“, по изразу на Ленин, заслужил почетната ограда и на руските, и на международните опортюнисти.

„Искра“ издигна високо знамето на борбата за революционна марксистка теория, за творчески марксизъм. Тя не само решително разобличаваше опортюнизма, но водеше решителна борба и срещу зубрите и доктринерите, които заучаваха цели цитати от Маркс и Енгелс и ги повтаряха, без да държат сметка за изменящата се обстановка.

Лениновите произведения, публикувани в „Искра“, изиграха историческа роля за пропагандирането на организационните, идеологическите и тактическите принципи, върху които се изгради болшевишката партия.

Таква идея като хегемонията на пролетариата в надигащата се буржоазно-демократическа революция в Русия, съюзът на работническата класа и селяните, националната политика на РСДРП, въпросът за диктатурата на пролетариата бяха широко пропагандирани от страниците на „Искра“.

Особено голям принос има „Искра“ в изработването на партийната програма. Тази програма имаше боеви, революционен характер. Това е велика заслуга на Ленин. По негово настояване в програмата беше включен извънредно важен пункт за диктатурата на пролетариата, какъвто липсваше в партийните програми на II интернационал.

В този пункт на програмата ясно е посочена хегемонията на работническата класа в революцията, ръководещата роля на партията в работническото движение. Ленин написа също така аграрната част на програмата и проектоустава.

Ленинската „Искра“ действително изигра неоповторима роля. Тя осигури идейното единство и организационната сплотеност на революционните марксисти. Около вестника се създаде здрава организация от професионални революционери.

Кореспондентите и агентите на вестника обединиха около „Искра“ местните партийни комитети, създадоха желязно партийно ядро.

Шестдесет години изминаха от излизането на първия брой на Ленинската „Искра“. От гледна точка на историческото развитие това не е голям период. Но през тези шестдесет години се извършиха такива дълбоки преобразования, които промениха облика на света.

През октомври 1917 г. в Русия от искрата пламна такъв огън, който унищожил помещическо-капиталистическия строй и върху 1/6 част от земното кълбо възтържествувал идеите на „Искра“. След II-та световна война тези идеи възтържествуваха и в редица други европейски и азиатски страни.

Създаде се могъща световна социалистическа система начело с великия Съветски съюз и сега почти един милиард трудещи се вървят уверено към социализъм и комунизъм.

Някогашната малка Ленинска „Искра“ сега пламти в буен огън, който превърнат в пепел позорния капиталистически строй и на неговото място ще израсне светлата и величествена сграда на комунизма.

Вълчо САРИЕВ

директор на Окръжната библиотека в Търново

ЗИНАЛАТА СТЕНА

(Из едноименната повест на Цани ГИНЧЕВ)

глухо, безмълвно, само по някоя кукулка се видяха малки чучурлици, които прелетяха от едно място до друго, да изберат легло под някоя кукулка в сухия прах, над вечносините силни и страшни звуковете.

Вечерният вятър тече из южната долина под гробищата, долу по наклонената бърда сребърната белезна, като я възбуждаше като разгряно езеро, и като излезеше горе срещу Хиария, срещаше се с друг по-силен течение, което идеше от Търновския дервент, превалише над Зиналата стена и като го надвигнаше, покарваше го със себе си, като силният завоевател покарва победения си противник, и го занасяше къде устието на Малкия чирлик.

Пътниците уловиха една дълбока пътека през гробищата и минаха покрай мемерската гробища на Ниситбевия баща, който беше изработен от бял карарски камък и донесена беше през живота му от Цариград; тя беше описана с варкални букви от коравите стихове и обперена вред със златни дъждове. Като долоха при голямото тобице, което беше взело да се руши по първите, възвиза

малко на изток, както ги водеше пътеката, и излязоха на равната наклонна поляна при зиналата стена. На тази поляна си отсидяха конете и вазе да ги развалят по меката белезна.

— Ето тука са твоите достояния, бате Авраме; там срещу дива круша ги погълнаха неясните уста надолу с главата.

Нашите пътници бяха: дядо Аврам, Цани, Андриката и Рипата. Те бяха ходили на Дъглата при селото Дебелен да си купуват бяло самоводско зеле. Койта им караха момчетата им подире, а те на коне си отиваха в село. Дядо Аврам си беше вперил очите в онова място, дето му каза Андриката, и се беше замислил. Подир малко той се сепна като от дрямка, прекръсти си и каза тихо: „Боже, благодарим ти, дето ни запази и закрили досега.“

Пътниците си възсидяха конете и уловиха пътя под Селищорските лози, през които преди три години прекараха яничарите на онитърже. Като вървяха из пътя, възвече да се вървяха. В пътя те не срещнаха чинго осен един шерметчян, който беше ходил да краде пръчки за кош. Челове

кът, като ги видя, прекоси през пътя и се скри в дребния гъст клънчак.

— Гледай как може да има гората уши — рече Цани. — Да не си го видял, иди, та вървай, че тук има чилик.

Догде стигнаха до манастира, не срещнаха и не видяха вече жива душа. Из пътя се чуваха само удари на конските подкови, из които понякога изхвъркваше по някоя искра, като се подхлъзнаше някой конски крак по някой пестелия лют камък. Бухалите взеха да се обаждаат из пещерето и прилепните сновиха над главите на пътниците.

Подир няколко минути стигнаха на равната поляна в западната страна на манастирската гора, дето се простираше един огънелен от наддъръма на стария римски път, който някогаш си време е водил през Лясковец за Кесарево и сега е издран и преобърнат на непродуктивен дълбок дол, край който се намярват още някои от римските четвъртити кладенци, от които е оцелял цял манастирският над който се бяха закрепи на поляната четирима конници да отседнат и да си поведат конете надолу из стръмния път.

Поляната беше тиха и глуха; хладният вятър, който духа тук всяка нощ вечно, клатеше пожелтелите листа на дъбовете които със своето тихо и тайно шумтене наводоха на суверените хора някакъв си необясним страх, който се усилваше още повече от зловещия глас на чухалата, която се обаждаше от комините и стрехите на още пустия манастир на св. Петра.

Като си отсидяха конете, Андриката рече на дядо Аврам:

— Ето пък тука беше изповедалото на достояния ти; тука казваха всяко. Тук при този дълб трябва да се забие един камък за спомен на децата и внуците.

Дядо Аврам пак се прекръсти и каза: „Боже, благодаря ти.“

Догде се наредят да се спускат и догде си прегледаха телитение, догде ги пристегнат да не изгърсят нещо из тъмнината по стръмния път, из Лясковец, тук — там, взе да се свети и раховият сахат удари с дъм.

— Да не минаваме през Сятината, — рече Рипата. — Че там е самодиско; да се спуснем през местата и да излезем право срещу метоха.

— Хама че си гавран — му отговори Андриката — ти ходиш имане да копаеш и тала сьми да вържеш с козиния

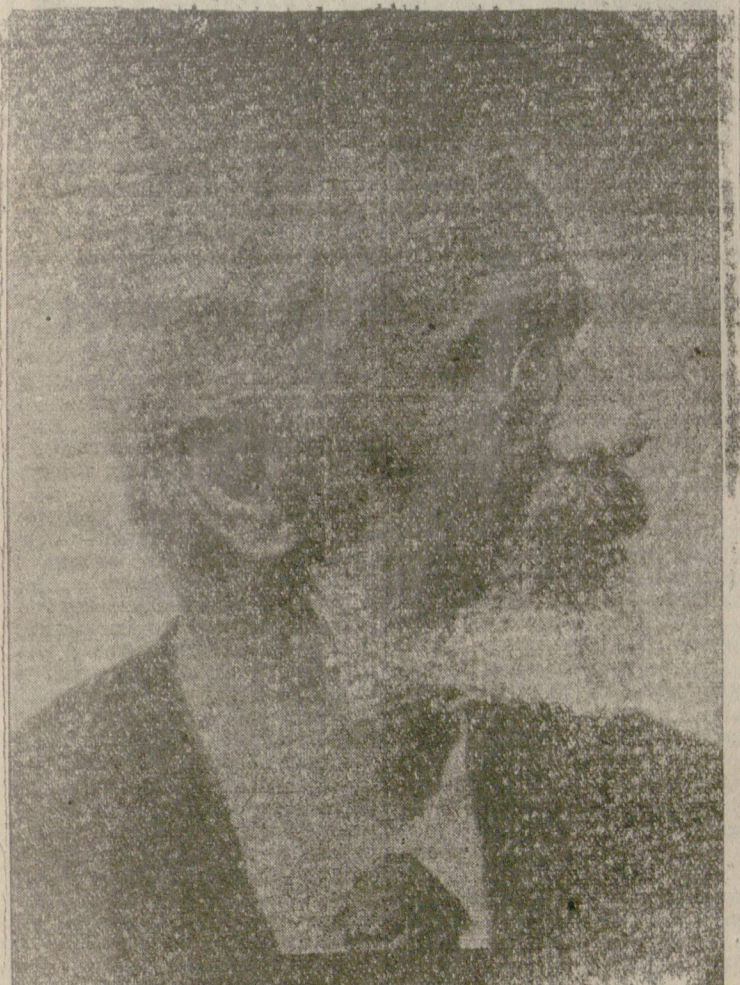
еже, пък от самодиви те е страх. Жена ли си, бе! . . . — Таласьмите не вземат крака и ръце, ама на самодивите тъй им занаятът. Монте очни самодива ги избърсна затуй съм на тоз хал да ми вникат Къор — рипа.

— Аз ще мина с Цани под големия дълб, ела подире ми, да ги чуеш как си шепнат по върха му. — рече Андриката.

— С такива работи шега не бива — рече дядо Аврам — ч да си вървим из пътя, дето върви всичният свят, че се не боите.

Пътниците се спуснаха край дола и като уловиха пътя, който идеше от Арбанаси, изгубиха се из тъмнината къде Сятината.

Когато Султан Махмуд избии яничарите; когато взе свободно да се говори за тях и за лозите им работи, чак тогава взе да се мълви из Търново, че Исмаил Бостанджията, Халил Астарджията и Бекир Язиджията ги хвърлили Лясковчани в Зиналата стена, но кой, как, защо, никой не можеше да каже — това си остана тайна досега. Само когато някои от младите турци вземеха да хулят и да псуват някого Лясковчанина, старците им казваха често: „Вий твърде не се занаятите с лясковчани, че те твърде лесно хвърлят чилика в Зиналата стена.“

Цани ГИНЧЕВ

ПОДИР РАЗДЯЛАТА на тримата пътници при Банковия кладенец в Лясковец преминаха се цели 3 години. Излязоха много старици и старици, родиха се много нови хора на света, израсоха младиче-статича много промени под снъжното небе, но светлото слънце и ясен месец все тъй си изграваха и заходяха, както изгряват и заждат днес.

В един хубав есенен ден, тъкмо на третата година подир раздялата, когато слънцето се беше наклонило на запад и скоро щеше да се скрие зад търновските лози къде Качина; когато вечерните му лъчи осветяваха високото бърдо, дето е днес паметникът над Света гора; когато всичкото Марно-поле и нисната лъка край вечното ручащата Янтра бяха занесени от бърдата; тогава чети

в. „БОРБА“

Стр. 2, бр. 154 от 24. XII 1960

Ръководството на ГТП „Градска търговия“ — Горна Оряховица откри тази година още няколко магазини за хранителни стоки в крайните квартали. Доволен са домакините и търговеците, спестява им се ценно време. Но наред с хубавото, има и съществени слабости, за отстраняването на които трябва да се вземат сериозни мерки. Една от тях е подценяването на крайните квартални магазини в снабдяването с хранителни продукти. По няколко дни няма колбаси, сирене, кравето масло, кашкавал, риби консерви и др. продукти, необходими на трудеците се като по-удобна храна.

Хубавите впечатления от добре подготвените магазини с продаващи Попова, Бозева, Цветков и др. не бива да се помрачава от грешките в снабдяването.

Костадинов

Така е всеки път

Джидът ръми. Един след друг пристигат участниците в педагогическия кръжок „За комунистическото възпитание на трудеците се“. Салонът бързо се изпълва. Дошли са вече всички. Другарката Игликова с ясен глас започва лекцията: „Възпитанието на социалистическо отношение към обществената собственост“. Беседата е наситена с много примери от живота на населението от с. Миндъ. Затова и предизвиква такъв голям интерес. Изказват се мнозина.

След това на сцената излизат пионерите. Те са подготвили подходяща литературно-музикална програма. Редът се сменя с стихотворения, песни, танци.

За дълго участниците ще запомнят беседата и програмата, изнесена от участниците.

Кр. Дайнов, дописник

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

РЕДАКЦИОННА

ЗАСЛУЖЕНИ ПОХВАЛИ

Висока култура на обслужването показа през годината сервитьорите от показния ресторант на ДСП „Балкантурист“ — Търново.

Стимул за това им даде и сключеният договор за съхранение с клон в Русе. „Да работят без оплаквания“. И резултатът са над 20,000 български са обслужени и само 7 оплаквания срещу 58 похвали.

Прекрасни впечатления от обслужването изказват в книгата туристи от Москва и Ленинград, от Ниша и Букурещ, студенти от Англия, артисти

от София, екскурзанти от Китай, Корея и САЩ.

Сякаш цял свят си бе дал среща в тази хубава книга, станал символ на любовта и дружбата между народите.

Тези успехи импулсирала още повече сервитьорите. Много от тях, като Ат. Недев, Хр. Пенчев, Др. Пенчев, Дим. Манолев, Цв. Евтимов и др., обещаха, че и през 1961 г. ще продължат да се борят за висока култура и работа без оплаквания.

П. Иванов

РАБОТНИЧЕСКИ ПОСТЪПКИ

Присъща на човека от социалистическо общество е почитта на работника от ДАП клон — Елена Михаил Христов Халиваджиев. Той на седми декември при почистването на колите е намерил портмоне, празно, изпаднало с кал. Другарят Халиваджиев, известен сред работниците с името „бай Мисо“, незабавно предава портмоне на партийния секретар при предприемачето.

При проверка на документите се установява, че намереният портмоне принадлежи на шофьора Дончо Гърдев. Своятото сърце на др. Гърдев се разпусна, когато му бяха върнати парите, документите и др. Той благодарно за честната постъпка на Михаил Халиваджиев. Тази постъпка е пример за чиста колективна при клон на ДАП.

К. Иванов, дописник

Преди няколко дни с малката си дъщеря и още трима пътници от Шилковци пътуваха за Елена с лека кола, шофирана от Кирило Василев от Елена. При пътуването портмонето му пада в колата. Без да разбере това, аз слизам и отивам да си върна работата. Останалите пътници също напускат колата без да забележат портмонето.

ИНТЕРЕСЪТ Е ГОЛЯМ

С голям интерес учителите от Лисковец и Драгичево се готвят за семинара по „Основните на марксистическия учение“. На 11 декември се състои събеседването по темата „Марксистическият учение за всеобхватното развитие на личността при социализма и комунизма“. Активно участие взеха учителите от Драгичево Балашева, Велчева и други.

Ил. Караванов

Повече от два часа ходих из града, без да проверя парите ми, налице ли са, не ми стана нужда от тях. Малко преди обед др. Василев ме намери в поликлиниката и ми предаде портмонето с всичкото, което имаше в него.

Изказвам голяма благодарност на др. Кирило Василев за благородната му постъпка, която говори за високо социалистическо съзнание.

Димитрина Гайдарова
с. Шилковци

Къде е родителският контрол?

Преди няколко дни пътувахме с мотоцикл от Г. Оряховица за с. Първомайци. По шосето по една случайност не стигнахме две деца, които се пързалеха по шосето с дървени колела на съчени лагерни. Изведнаж колелата им се отнесаха по шосето. Слизох от мотора, но те побягнаха и напуснаха шосето. На другия ден пак на същото шосе и на същото място други две деца се пързалеха. Посъветвах ги, че не е правилно да се возят на това шосе. Третия път констатирах това явление с около десетина деца.

Каква е последната от всички това? Бечерта на 17 декември отивам в жп болница —

Що за родители са това?

Основното училище „В. Левски“ в с. Върбница посещават и 60 диганчета. Болшинството от тях идват редовно на училището. Някои усвояват добре учебния материал. За пример могат да се посочат Менион Мехмедов от трети клас, отличник, Феданн Сюлейманов и др. Родителите им проявяват жив интерес към училището, посещават родителските срещи, интересуват се за успеха и дисциплината. Не са пропуснали да ги абонират за някое детско вестичко или списание. Таквава родители могат само да се похвалят.

Но има и друга категория родители от диганското население. Те не само че не се интересуват от училището, но и му пречат, като под най-различен предлог не пра-

шат редовно децата си на училище. Такъв е случаят с родителите на Али и Фатме Адемови. С това семейство всяка година имаме разправии и, въпреки това неговите деца не са завършили начално училище. Бащата е викан в народния съвет, и акт му е съставен, но нищо не помага. Преди 2-3 дни Адемов стодил дванадесетгодишната си дъщеря Айрис, която е ученица, и не след много щели да правят сватба. Той взел за нея откуп 800 лева. По този начин постъпи Адемов и с по-голямата си дъщеря Алиме — женена, или по-право продадена, два пъти. Два пъти е женен и неговият син Мурад.

Всичко това е възмутително. Това не са родители, а търговци. Те не само че пречат на училището, но убиват всяко хубаво в своите деца. Всичко с право би се запитало за родителите са това?

Смятам, че административните и съдебните органи трябва да се намесят. Али Адемов и неговата жена трябва да почувствуват, че в нашата социалистическа Родина има законност, която трябва да се спазва.

Димитър ГАБРОВСКИ
директор на основното училище

Зрителите за „Принцесата на цирка“

Все по-добре

За трети път режисьор и диригент работиха върху Калмановата оперета — „Принцесата на цирка“. Глърени някои аналогии в конфликтите, сравнена с другите две оперети, и по-ограничената гама в лицността и разнообразието на музиката и танца, все пак и тази оперета носи достойнства, които се изтъкнаха, благодарение на все по-добрата рутинна и подготвена на утвърждащата се вече Търновска оперета. Това спонтанно привлича все по-голям брой зрители.

Присъствайки на представлението на 4 декември вечерта в Г. Оряховица, позволявам си да споделя своите впечатления.

Мистер Х на Сп. Бенков е правдиво изграден. С върховно чувство на сила, но кокетно — по тембър и височина не може да се избегне присъщото нему. Сузана дьо Гренвил се представя от Руменова. Тази артистка интонационно е била винаги по-добра. Сега тя с по-голяма сдържаност, нужна при изнасяне главните роли, и темперамент и влияване, допринася много за самата оперета.

Изнуно е тя да пести сили и резервите в масовите си възможности.

Трудно се справя с ролята си Б. Дойчев (Барон Шатонюф) поради фактическата дистанция в двете възрасти. Затова свидетелства неопитната смелост на енергичните с по-бав-

ните движения и жестове, а също липса на находчивост във вокално отношение.

Добър е Гаджев в Пинелли, но още по-силно трябва да подчертае чувствата си към Лисен Жерве и да не позволява в първо действие да го поведат един от клоуните (по-млад), защото това действие не съответства на неговата репутация в ролята.

Калмукова и Цветков са една сполучлива двойка, сценично и изисово. Диалогът в първо действие — разговор по английски трябва още по-добре да се детайлира и с по-добро реагиране на Мейбъл.

Мада. Шлумберггер на Недялка Петкова е доста верен образ, макар труден за добро изграждане. За него може много да се замислява от нашата бележита актриса Мими Балканска, което няма да е погрешно, за да се избегнат някои прекалености и този оперетен образ да добие верен рефлекс.

Ат. Въжаров трудно се познава в изграденния образ на Пеликан и това е само в неговия полза.

Всички останали допринасяха за хубавото представление. На хора — липсва изразителност и пее с темброво остро, не много лесна дикция и често се получава надвикване. Без изграждане на по-добра фраза и динамика. В мизансцена се срещат неподвижност, изкуственост, незабременен рефлекс и пр., които оперетният жанр изключва повече от всички други жанрове. Бателът задоволява, но възмущаващо на двойката във второто действие (Иванов и партньорката му) не допринася нищо, а по-добре е да се разработи следващия балет, който по-силно и музикално хармонизира на двойката.

Другарят Ст. Касабов вешо ръководи оркестровия апарат и бърже отстранява някои малки разклащания между оркестъра и сцената, които се получават и поради особеностите на оперетата. Счита, че шрайхт трябва да бъде засилен, като това ще помогне за по-добра колорит и за изтъняване на някои места във въвеждането на оперетата, а също и в действително, където медните инструменти (по-специално валдхорната), проявяват интонационна нестабилност. Другарят Касабов доказано съвместно и ревниво работи за прославата на Търново в музикално отношение и трябва да бъде подпомогнат в неговите усилия. Нека певците да помислят върху пестеливостта в използване на физическите си и вокалните възможности в амплитудата от речитатива до фортефортисимото, за да не се получава това „даване“, което се случва в последното действие.

„Принцесата на цирка“ е един нов успех и по-добро постижение на Търновската оперета и на нейния режисьор и диригент.

Ар. Спиридонов

в. БОРБА

Стр. 3. бр. 154 от 24. XII. 1960 г.

Днес на страницата:

- ★ Прилежна Комсомолка
- ★ Да не се поощряват магазините в крайните квартали!
- ★ Другарчетата на болното Ани
- ★ Родители, пазете и възпитавайте децата си!
- ★ Препоръки към оперетния състав
- ★ Из летописната книга на самоводското училище

Пример за всички

Комсомолката Марианна Райкова е гордост не само на отел „Горно детско, дамско“ обекто но и на цялата трудово-производителна кооперация „Царевиц“ в Търново.

Нерадостно е детството й. От малка се наранява в крака. Под топлия грижи на лекарския персонал прекарва 7 години в санаториума в гр. Варна. Това не я отчайва. С труд и силна воля учи задочно.

Мечтата й да стане шивачка я довежда от началото на май 1958 г. в кооперацията. Бързо свиква с ра-

ботата и спечелва симпатии те на всички. В отел „Горно детско, дамско“ под ръководството на отговорницата Мария Ставридаева с помощта на производствените. Райкова започва да усвоява един след друг всички процеси — учи се да работи на оверлок, да пришива, подшива. Бързо свиква и с колективна, заживява с неговите радости и скръби.

За Марианна могат да се кажат само хубави неща. — Където и да я поставят да работи, съм сигурна, че ще се справи — казва Ставридаева — Никой не чувал от нея лоша дума. Скоромна, добра, отзивчива, така я знаят в дружеството на ДКМС. Тя се отзовава на всички инициативи и се старее да бъде полезна. Затова и на организационата от Градския комитет на Комсомола конференция на младите качествени другарката Марианна Райкова бе награждена.

Похвали и награди е получавала и от управителния съвет на кооперацията. Излъчена е като постоянен член в неговия и ударник.

Нейният широк живот, упоритата воля и качествена работа са за пример на всички.

М. Христова

Вие постъпвате ли така, млади другарчета?

В дневника на един болен прочетох ме затворници бе те мисли

Този затворнически момент за днес, който отбелязвам, остава жив спомен за мен и тези, които бяха очевидци.

Десет часа и тридесет минути на 28. X. 1960 г. Отворих прозореца на стаята си в участковата болница в с. Константинопол. Нощните есенни мъгли се бяха оттеглили. Денят изправяше ръст. Стъпването на земята не ми беше толкова приятно, защото вниманието ми бе приковано от детска песен, която идваше от главната улица на селото.

След малко детската колона приближи болницата. Песничките спряха, но приказките на децата не стихнаха. Та кой би посмял да спре техните възгледи на радост, на доволство? ст разходката?

— По-бавно се движете донна! — посвещава учителката. Ше се изморите.

Оживени и с интерес децата дойдоха в градината на болницата. Учителката изясни на дежурната сестра, че идват да посетят Ани.

— Сега ще я приготвя да дойде, — отговори сестрата. Докато чакаха Ането, децата пожелаха да се подредят после, уговориха песничките, които ще пее на болното Ани.

Колко много другарчета има Ането! Подкажи децата от прозореца. Те се споглеждаха. Някои се държяха неволно с мълчание си рачички. Те ме погледнаха и в очите им прочетох отговор: „Та ние всички в детската градина сме другарчета, чичко. Колко малко знаете за нас, за детското другарство!“ Сякаш ме обвиняваха!

А учителката ми каза: — Влизам при децата веднаж и почувствувах нещо гниещо, гнищо. Прегледах децата. На Анико усмехното гниещо. Уведомих майка й да я заведе при лекар, като й обясних за усмехното на детето.

— Ше видим, ще попитам майка си — каза майка й. — Помислих, че ще бъде късно и помолих моя мъж да вземе Анико в болницата. Сега идваме да я видим, — завърши тя.

От главния вход на болницата по стълбата спуснаха малката Анико в детско халатче и бляха забравка, водена от дежурната сестра. Спряха се отляво при децата. Те групово приветствуваха Ането, поднесоха й подаръци: цветя, детско илюстрирано списание и други неща. Ането, толкова разговорчива винаги, сега от радостта изнемада всичко изразяваше, като с нитога незабележимо трайнички и руменина на лицето си. Очите й се налягнаха. Душата й преливаше от радост. Другарчетата на Ането пяха песнички, декламираха: „Седми ноември“ и „Дядо раяа вад!“ пяха песничката „Вългър тичащо поевя“ и др.

Колко е хубаво сред другарчетата! И след всичко това малката Анико пожела да се ди в болницата докато оздравее усмехното. Та тя вече много малко има да прерадва в болницата. Скоро отива при тях, при своите весели другарчета.

Ив. ПАЛАЗОВ
болница — с. Константинопол

Да бъдем като него!

Името му е Иван Илиев. Той може да бъде похвален от всички пътници. С толкова любов е работил в своя участък напосрещане на обекта около село Върбница. Че е така говорят делата, резултатите.

Още преди няколко години около магистралата се появяваха нежни сличови филани. От 2-3 години те дават плод.

Наскорю с весел смех и пес-

ни към местността „Неволяштра“ се отправиха 60 ученици от Второ политически училище. За по-малко от четири часа те терасираха 1.000 лещеници мостра. Много добре работиха Пърдан Спасов, Евгения Костова, Наталия Цачева.

Н. Петров, дописник

Оправдаха доверието

Комсомолките Ивоня Янкова Балканска и Димитър Янков Балканска от с. Беляковец, постъпили наскорю в редовете на съюза оправдаха доверието на другарите си.

Всички останаха доволни

Голям бе интересът на населението от Чапево към откритото партийно събрание, състояло се наскорю. Заместник секретарят на Общинския партиен комитет Стефан Генов говори за капиталистическите отживелици в съзнанието на хората. Бяха зададени много въпроси, на които докладчикът отговори изчерпателно.

Всички останаха доволни, защото с обикновени думи другарят Генов разказа интересни неща из нашия живот.

Ив. Ванков, дописник

СТРАНИЧКИ ОТ ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО

УЧИТЕЛСТВОТО И ТРАНСПОРТНАТА СТАЧКА

В летописната книга на училището в с. Самоводене за 1919 г. е записано следното интересно съобщение: „Поради изключителна и спекулативна с хранителните продукти и другите артикули от първа необходимост, учителството от с. Самоводене в съгласие с другото държавно наемничество на 14. XII. направи еднотелна демонстрация, като него ден прекратиха занятията. Зад тези кратки редове се крие един низод от борбата на народното учителство против капитализма.

Първата световна война доведе на българския народ глад, изверия и стопанска разруха, които продължиха и след свършване на войната. В страната се ширеха спекула и събило, които хвърляха народническо маси в бедствено положение. Именно това, както и благотворното влияние на Октомврийската социалистическа революция на борбата на Българската комунистическа партия, задълбо-

чаваше революционната криза в България.

Българската комунистическа партия застана начело на борбата на трудовите маси. На 24 декември 1919 г. под ръководството на Партията се проведе масова политическа стачка, на която по-късно Г. Димитров писа: „На 24 декември всичко запустя; изпразниха се мините, пристанищата, фабриките, работилниците, търговските кантори; спряха железниците и трамваите; затвориха се всички държавни, окръжни и общински учреждения и за пръв път от съществуването на България спряха телеграфите и телефоните — и всички трудеци се — мъже и жени — се наредиха в редовете на демонстрацията“.

В тази ания активно участие взе и народното учителство. Дванадесетте учители от с. Самоводене се готвеха за акцията дълго преди тя да бъде обявена. На един училищен

съвет било предложено незабавно след обявяване на демонстрацията да се присъединят към нея. Благоприятен предлог за това била липсата на дърва за отопление в училището и това, че то не било ремонтирано, поради което ученици и учители мръзнали на студа. Единдушно всички решили да участвуват в акцията.

В студентата утрин на 24 декември цялото село осъмнало настъгнало. Всички знаели за готовещата се демонстрация и близката голяма гара Горна Оряховица. Верни на своето решение учителите разпуснаха децата и обявили, че този ден няма да има учебни занятия.

Демонстрацията на учителите в Самоводене била посрещната крайно враждебно от местната власт. От нейна страна бил изправен натиск върху учителите. Освен това било покосено от Министерството на просветата тяхното уволнение.

На 14 януари 1920 г. дошло разпореждане, с което всички учители, участвували в демонстрацията, се отстранявали от длъжност. Училището било затворено и учебните занятия преустановени. Учителите, обаче, не отстъпили. Никой не преклонил глава.

Едва на 9 февруари, след 25 дни, училището отново отворило вратите си за учениците. Били повикани на работа същите учители. Властта се задоволила само с това, че за 24 декември те били лишени от заплати, поради участие в демонстрацията. Този успех бил постигнат поради твърдостта която проявили учителите.

Борбата на учителите от Самоводене през 1919—1920 г. е една малка страничка от борбата на народните маси в Търновски край против капиталистическия гнет и експлоатация.

Димитър ОВЧАРОВ

Сцена от второ действие на оперетата „Принцесата на цирка“ от Е. Калман. В ролята на графиня Сузана — Лина Ковачева, Мистер Х — Димитър Жеков.

Тревожния звън на телефона стресна стария Стършел. Той протегна ръка по ривистото и видна слушалката. Изразът на лицето му започна да придобива все по-голяма съсредоточеност.

По янцията някой съобщава: везовна вест, спешен случай в Дебелен. Явна бе нуждата от бърза помощ.

Бате Стършел тръгна слушалката, прегледа набързо санитарната си чанта и, след като се увери, че е добре заредена, сложи още няколко парцали от най-новото лекарство допълни чантата с разнообразни брани и изскочи като изхвър.

Кой е болят? — попита той задъхано насъбраните недовелчани, предстат за десет минути на местопроизшествието.

— Ето го! — посочи те едва показващото признаци на живот читалище „Съгласие“.

— А-а-а, тук работата е по-сериозна — рече Бате Стършел и събуди да дойдат от града експерти.

Те не закъсняха. Още щом пристигнаха, единият — остана на болния и скептично заклати глава:

— Слабо бие!..

Започнаха рязки експертите, извадиха слушалки и започнаха да чука и прислушват необитовените си напенти.

— Обявете внимателно тук — казва единият — в областта на хоровата самодейност — иълна парализа, никакви признаци на живот. А личи пораншната жизнеспособност. Сериозна ампутация ще е чужка на мъртвите части!..

— При мен е също — обади се вторият — в областта на танцовата самодейност абсолют, мъртъв покой!.. Бие в очи и липсата на естрадна самодейност!..

— Ето тук, в този район е действувал музикален кръжок,

ФЕИЛЕТОН

додаде — трети, — но сега ни слеза от живот.

— Затуй, някои деца ходят в Търново — подхвърли един кооператор, който седеше на страна.

Експертите продължиха работата си. Почти никакви признаци на живот не можаха да открият те и в други части на читалищния организъм — в областта на киноисторията, на лекционната пропаганда и пр. Един от специалистите намери летописна записка в джоба на болят, в която се съобщава, че много пъти лекциите са били провалени поради слабо посещение и че дори един път, когато д-р Потов трябвало да изнесе здравна лекция дошли само четири души.

— Отрих! — извика внезапно един експерт и това бе нило събитие. — Като че ли ето тук — в театралната трупа мъждва някаква живот.

Но само мъждува! — отпусна отчаяно глава той. — Живот забелязвам само в библиотеката.

— Я да видим колко му са членските единици — каза единият експерт, като се взираше пред големата луна.

— Не се мъчи, не те ги откъриш — обади се отстрана читалищния секретар Минчо Драгошинев. — Колкото саирим да наберем пред годишното събрание толкова биват. Няма определен брой!..

Експертите решиха единодушно, че трябва да видят болят на рентгенов апарат. Забърмча апаратът и всички насочиха очи към екрана му.

— Тъмна работа — заклати отчаяващо глава рентгенологът.

— Абсолютно занемарена работа. Ето тук по-рано имало хор, вечеринки, утре, но, как-

ЖИВИЯТ ТРУП

то виждате, сега това са стари огнища. Гледайте тук — в главата. Това са съставните части на читалищното ръководство. Вижте как са залинели тези части, каква слаба дейност по същинските нужди на читалищния организъм, т. е. по културно-масовата работа. Но забележете и друго — по артерията на Общинския комитет на Отечествения фронт кетече към тях никаква живителна струя!..

— Търсят ни само, когато е нужен доклад за пред сесията на Общинския народен съвет започна слово председателят на читалището Христо Смилов. — Някой не помага. Делна межда със завода „Червена звезда“ — че нито тук, нито там работа. Дошъл съм до убеждението, че няма сила, която да ни обедини. Срамота, хоща вечер да хлопам по портите на мои ученици да дойдат на речениция. Такава разпуснатост, че!..

Той не можа да се доизкаже, защото експертната го прекъсна: даваше се вече заключителното мнение от изследванията. Бате Стършел четеше бавно и отмерено:

— Макар този читалищен организъм да е на 73 години, той е в разцвета на своята младост и има още дълъг живот. Той е водил смислен живот в първите години след Освобождението ни от турско робство, когато е развивал активно обществено-политическа дейност. Живял е плънкорвено и след народната победа на Девети септември. Ще живее и запред и от него може да се очаква още по-плодотворен живот, защото всички условия за това са налице. Ще бъде нужно обаче да се напират някои сериозни операции и се отстраняват язви, които нарушават ритмичния му живот. Прикаваме хирургите от Общинския партиен комитет в с. Клифареве да се намесат незабавно, за да може час по-скоро читалище „Съгласие“ да възстанови своята народополитическа дейност!..

Н. КОРТИН

ПО-СТРАШНО ОТ БОЛЕСТ

Докато в горенаписания феилетон „Живият труп“ читалището в Дебелен страда от много и най-различни болести, в нашия случай положението на страдания — читалището в махала Дебели рът, Бебровска община, е по-страшно и от болест. Пациентът ни е жертва на, преждане, Странно, по факт!

Причините тук са в лошите здравни грижи на бригадир на полетвната бригада Димко Пеев. Той издал повеля, пислена — недомислена, читалището да се натъпче с жит и ечемик. С една дума не липсва басма на никого и личил читалището (а също така и жителите на селото) от храна културна.

Дебелитъзан често изпат. — Не стига, че горното ни читалище страда от „главобоит“ (имаме предвид, че читалището няма ръководство), а сега и с жит го натъпчаха!..

В резултат на всичко горензложено, специалистите, които прегледаха болят, дадоха след-

Новодомци

Кар. П. Борсуков

Край плета са се събрали комшиите стина Дана и леля Стана от с. Родина и тихичко си шепнати. Макар да е есен, на небето свети чудна луна.

— Чу ли новата, комшийке? — пита всезнаещата стина Дана.

— Каква нова, мари сестро? — полюбопитствува леля Стана.

— Амчи над дерето при свинарника има нов мост, ма! И енаше ли от какво? Четири торби виамени цимент сложиха нашите ръководители и ето ти моста готов. Само че сега

са в тревога какво да правят останалите 14 торби, които са на същото дередже. Пък и работата са плащането на този цимент нещо не е ясна... А цимента те сигурно ще хвърлят.

— Брей, виж ти ти! — възкликна леля Стана.

Двете замълчаха. Някъде кукурига петел-тенор, силно лае куче.

— Пак Пеняният пес се дере. Той прилича на кучетата от стопанския двор на ТКЗС, с. Самоводене. Те си ходят внаги пуснати и бая хора са изпатили. Оня ден оттам минал с мотор един търновчанин. Кучетата го свадили и му раздърпали дрехите. А пазачите гледали сеир.

Стрина Дана замълчава. Леля Стана се вслушва и казва:

— Песни май се чуват от долиния край на селото.

— Младешките трябва да са. От кръжок се връщат. Научих, че младешките в с. Върбница никакви ги нямало на годишното отчетно събрание на физкультурното дружество, а на един комсомолски трудов ден се явили само девойките.

— Ама пък хубаво време се отвори — продумва леля Стана. — Месеца свети и е светло-светло, по-светло от улица „Гурко“ в Търново, по която няколко крушки са изгорели и никой се не сега да ги подмени!..

Комшиите се умълчаваха за известно време.

— Кюфетата ще правя утре — осведомява комшийката си леля Стана.

— Ами как ги правят, ма, та са толкова вкусни? — полюбопитствува стина Дана.

— Ами слагам, да речем, на 2 кила кайма 3 хляба и готово, както правят в новия ресторант в Свищов. Там готварската мода е стигнала до акълта да ги вземе. На хрем карамел! слагат гарнитура боб!..

— Не думай, мари сестро! СИМАНОВСКИ

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина и окръг ще прожектират за времето от 26 декември до първи януари 1961 година следните филми: „Девети септември“ — Търново; „Спасете лешите души“ — Търново; „С кръста на селото“ и „Дамата Фьодоровна“ — Нанредж; — Г. Орханов: „Мара изкушница“ и „За моя приятел“; „Хр. Ботев“ — Ласковец; „Строгата жена“ и „Бата Катюша“; „Хр. Ботев“ — Елена; „Черният багдатор“ и „Коварство и любов“; „Академик“

ТЕАТЪР

Днес оперният състав при театъра ще представи „Принцесата на цирка“ от Е. Камма, утре драматичният състав — „Третата дума“.

ОДТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“ — ТЪРНОВО

Административното, партийното и профсъюзното ръководства при предприятието

ЧЕСТИТИМ

НОВАТА 1961 ГОДИНА

на своите многобройни клиенти и на своите работници и служители, като им пожелаваме весело да посрещнат и прекарат Новата година и да завоюват още по-големи трудови успехи.

Ръководството на предприятието кани ръководители на предприятия, учреждения, профорганизации и гражданите да закупят подаръци за първенците в производството, за своите близки и познати от хубавите български и съветски книги, които могат да намерят във всички книжарници и павильони на предприятието в Търновски окръг.

ЗДРАВА ХРАНА

НОВАТА 1961 ГОДИНА работниците и служителите при предприятието посрещат с 35 дни предсрочно изпълнен план.

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС поздравяваме целия трудов колектив и му изказваме сърдечна благодарност за постигнатата голяма победа, като му

ЧЕСТИТИМ

НОВАТА 1961 ГОДИНА

му пожелаваме щастие и радост в личния живот и нови трудови успехи.

Ръководството на предприятието честити новата 1961 година и на своите многобройни клиенти от града и окръга и ги кани да посрещнат заедно новата година на предприятието.

1961

ГРАДСКИ ПРОМКОМБИНАТ

ПАВЛИКЕНИ

1961

Твърд на дадената дума пред Партията и Правителството, целият трудов колектив при предприятието ИЗПЪЛНИ производствената програма за 1960 г.

един месец предсрочно по всички показатели С тези успехи колективът посреща

НОВАТА 1961 ГОДИНА

Безкрайно удоволствие е на административното ръководство, партийното бюро, профкомитета и комитета на ДКМС да поздравим нашите работници и служители за постигнатата победа и по случаи

новата 1961 година

Пламенен новогодишен привет на нашите многобройни клиенти!

ТПК „МЕТАЛ“ — ТЪРНОВО

Управителният съвет, партийното бюро, и комитетът на ДКМС при кооперацията

ЧЕСТИТИМ

НОВАТА 1961 ГОДИНА

на своите членове, кооператори, работници и служители, като им пожелаваме весело посрещане и прекарване на Новата година и крупни трудови победи.

Ръководството на кооперацията

ЧЕСТИТИ НОВАТА ГОДИНА

и на своите многобройни клиенти от града и окръга.

Кар. П. Борсуков

Шегата на рационализатора

Дил — ПЪРВИ МАЙ

По случай НОВАТА 1961 ГОДИНА административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС

ПОЗДРАВЯВАМЕ

всички свои работници, инженерно-техническия персонал и служителите, от все сърце им желаем весело посрещане и прекарване на Новата година. Пожелаваме на целия трудов колектив да заработи с нестихващ трудов ентузиазъм още от началото на годината, за ритмично изпълнение и преизпълнение на производствената програма за 1961 г., гаранция за претворяване в живо дело решенията на Партията и Правителството за ускорено икономическо развитие на скупата ни Родина.

в. БОРБА

☆☆☆

